

VZDĚLÁVÁNÍ O JÍDLE – zásady

Tento modul umožňuje sdílet společný přístup k podpoře gastronomického kulturního dědictví (GKD) prostřednictvím vzdělávání a kulturních iniciativ.

ROLE VZDĚLÁVÁNÍ PŘI PODPOŘE GKD

Úloha vzdělávání v podpoře GKD – zejména prostřednictvím zapojení dětí, mladých lidí a rodin – má zásadní význam.

Prostřednictvím navrhování a realizace vzdělávacích iniciativ, které přinášejí GDK do školních učeben a jídelen, se mohou žáci, rodiny, učitelé a ředitelé stát aktivními aktéry v ochraně GKD a zvyšování povědomí o GKD mezi širší veřejností. Kromě toho je posílen pocit sounáležitosti s místním společenstvím a také mezigenerační přenos znalostí.

Ve veřejných institucích, školách a dalších organizacích se v posledních letech rozvinula komplexní debata o vzdělávání v oblasti dědictví a bylo vyvinuto mnoho aktivit zaměřených na konsolidaci tohoto konkrétního formativního sektoru, a to zejména v rámci evropského projektu Hereduc – dědictví a vzdělávání (2002 – 2005). Toto pedagogické úsilí je zaměřeno na všechny věkové kategorie a zakládá se na principech celoživotní učení.

CÍLE

Cíle této metodiky lze shrnout do následujících bodů:

- Rozpoznat kulturní a ekosystémové dědictví jako společný statek, které je nutné propagovat.
- Zvyšovat povědomí o udržitelném využívání kulturního dědictví jako prostředku pro pochopení složitých skutečností.
- Zvyšovat pocit sounáležitosti s kulturním dědictvím, rozvíjet projekty, které podporují emocionální souvislosti a kulturní asimilaci prostřednictvím propagace různých prvků daného území (památky, lokality identity místního společenství, nehmotné dědictví atd.) a které občany vizuálně a emocionálně propojují s jejich minulostí.
- Rozvíjet a podporovat sítě, které zahrnují školy, veřejné orgány, kulturní instituce a území, v němž působí, a pomáhat všem zúčastněným stranám

poskytovat hodnotu podle svých konkrétních možností a vizí v rámci projektu spolupráce.

- Rozvíjet „cesty“ reflexe a zkušeností zaměřené na pochopení území jako „rozptýleného kulturního statku“ tak, aby občané lépe interagovali se svými institucemi, výrobci a zainteresovanými osobami v oblasti kultury, a stanovit akce pro zvýšení povědomí a znalostí.

CESTY ZKUŠENOSTÍ

Vzdělávání v oblasti dědictví musí být založeno na „cestách zkušeností“, které vyžadují následující:

- Přímý kontakt mezi kulturním statkem a odborným výkladem.
- Replikovatelnost a možnost opětovného zkoumání statku nebo ekosystému s cílem rozvinout jak hlubší porozumění, tak internalizaci informací.
- Kritické přehodnocení, a to jak ve skupinách, tak jednotlivě, s cílem lépe porozumět dimenzi „společného statku“ a jejich identitární a kulturních aspektů.
- Skutečné hodnocení založené na uznání neekonomické hodnoty kulturního dědictví.
- Experimentování s cílem přikládat hodnotu úsilí, kapacitám a kompetencím souvisejícím s produkcí místních kulturních statků.

V tomto rámci je gastronomické dědictví klíčovým prvkem evropského kulturního dědictví a jako takové musí být začleněno do různých formovacích cest, včetně těch, které se odehrávají ve školách, rodinách a v občanské společnosti, jak navrhuje Evropský parlament ve své zprávě: kulturní a vzdělávací hlediska (2013/2181(INI)): „vzhledem k tomu, že stravovací návyky evropského obyvatelstva představují bohaté sociokulturní dědictví, jež jsme povinni předávat z generace na generaci; vzhledem k tomu, že škola, spolu s rodinou, je ideálním místem pro nabývání těchto znalostí“.

Pro rozvoj projektu je nutné zřídit řídicí výbor (ŘV), který bude zahrnovat zástupce výrobců, místní orgány a případně další místní sdružení.